

ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಗ್ರಾಮ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹವನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸರದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದಿಮಾನವನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಮರದ ಎಲೆಗಳು, ತೋಗಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನುಷ್ಯನ ಬಟ್ಟೆಗಳ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಟ್ಟೆಯ ರೀತಿ ಬಳಸಲು ಪ್ರಾಂಭಿಕದ ಕುರಿತು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿದಾಗ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಬಹುಶಃ ಮರದ ತೋಗಟ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮೊದಲ ಉಡುಗೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈಗ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಉಡುಪುಗಳು ಮಾನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಕೇತ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಎಂದರೆ ದೇಹವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಅಥವಾ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಹೊದಿಕೆಗಳು ಬೆಚ್ಚಗಾಗಿ ಬಳಸುವ ವಸ್ತುಗಳು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವಿದೆ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಭೇದದಂತೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನು ಸಜ್ಜಿತ, ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಡಂಬರ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಲು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಬಟ್ಟೆಯು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೋಗದೇ ಹೋಗುವುದಿದ್ದರೂ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯುರೋಪ್‌ನ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಗ್ರಾಮವಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಮತ್ತು ಐಷಾರಾಮಿ ಜೀವನಶೈಲಿ ಇದ್ದರೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಧರಿಸದೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಮೊದಲು ನಾಗರಿಕರಾದರು, ನಂತರ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಜಗತ್ತು ನಾಗರಿಕವಾಯಿತು ಎಂದು ಇತಿಹಾಸ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯುರೋಪಿನ ಈ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕೆಲವು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರಂತೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಿಟನ್ ಹರ್ತ್ ಪೋರ್ಟ್ ಶೈರ್ ಕೌಂಟಿಯ ಸ್ವೀಟ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದೆಯೇ ನಗ್ನರಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಬಟ್ಟೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜರಾವಾ, ಹಿಂಬಾ ಮತ್ತು ಸೆಂಟಿನೆಲ್ ಎನ್ನುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ಇಂದಿಗೂ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ತಾವು ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಸ್ಸುತರು ಎಂದು ಯುರೋಪ್ ದೇಶದ ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ನಗ್ನರಾಗಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಡವರು ಅಥವಾ ಧರಿಸಲು ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇದು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 5 ದಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದ ಗ್ರಾಮವೊಂದಿದೆ. ಅದು ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಮಣೀಕರ್ಣ ಕಣಿವೆಯ ಪಿರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 5 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಪದ್ಧತಿಯನ್ನು

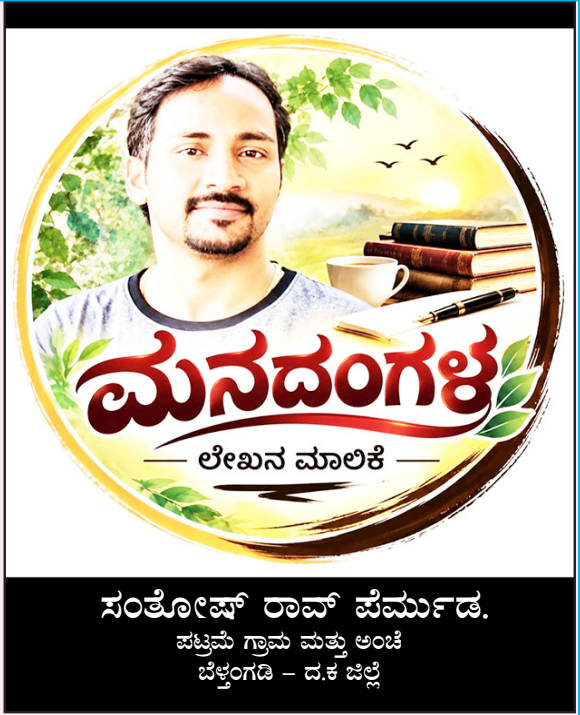

ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ 5 ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಮುಗುಳ್ಳೆಗೆ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜನರು ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಕೆಳಜಾತಿ ಎನ್ನುವ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ನಗ್ನರಾಗಿಯೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿರಿವಂತರು ಆಗಿದ್ದು, ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೂ ಕ್ಲಬ್, ಪಬ್, ಈಜುಕೊಳಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಬಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಖರೀದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು-ವೃದ್ಧರು, ಹೆಂಗಸರು-ಪುರುಷರು, ಎಲ್ಲರೂ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು

ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಮರಳಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಗ್ನರಾಗಿ ಬದುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ತಾವು ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಾಯಾಗಿ ಇರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಳ್ಳಿಗರ ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಖನನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ತೀರಾ ಚಳಿಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಧರಿಸದೇ ಇರುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಅಥವಾ ಒತ್ತಡ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಧಾರವು ಅವರಿಗೇ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲೆಂದು ತೆರಳುವ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಗ್ನರಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮವಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟನ್ ಇತರ ಭಾಗಗಳಂತೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ತೀರಾ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗಳು ಎರಡು ಬೆಡ್ ರೂಂ ಮನೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇದರ ಬೆಲೆ ಕನಿಷ್ಠ 85,000 ಯುರೋಪಿಯನ್ ಪೌಂಡ್‌ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದು ದಿ ಮಿರರ್ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಂಬುವ ಜನರು ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿ ಮಿರರ್.ಕಾಂ ಪೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗ್ರಾಮವು ಹೆರ್ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಬಳಿ ಇದ್ದು, ಈ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ನಗ್ನತೆ ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳು ಒಂದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮೀಲಿರಿಸುವಂತೆ ಭವ್ಯ ಮತ್ತು ಐಷಾರಾಮಿ ಆಗಿದ್ದು, ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಾಂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಸ್ವೀಟ್‌ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಗ್ರಾಮವು ಸದಾ ಚರ್ಚೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದು, ಹೊರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಭಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಕ್ಷಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೆಲವು ಕಿರುಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರಾದ ಸ್ವೀಟ್‌ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಇದರ ಅರ್ಥ 'ಆಟದ ಮೈದಾನ'.

ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಗದಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದು, ಇವರು ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪೋಸ್‌ ಮ್ಯಾನ್‌ಗಳು, ಆನ್‌ಲೈನ್ ವಿತರಣೆಯ ಡೆಲಿವರಿ ಬಾಯ್‌ಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಮವು ಬ್ರಿಟನ್ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ವಸಾಹತು. ಸ್ವೀಟ್‌ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹಳ್ಳಿಯ

ವಿಚಿತ್ರ ಬದುಕನ್ನು ಸಂತಸದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ 82 ವರ್ಷದ ಐಸಲ್ ರಿಚರ್ಡ್ಸ್ ಎಂಬ ಹಿರಿಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ತಂದೆ 1929 ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು, ಅವರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರು ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಹಾಲಿನವನು ಹಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಪೇಪರ್ ಬಾಯ್ ಪೇಪರ್ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅಂಚೆಯವನು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ವಿಚಲಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1929 ರಲ್ಲಿ 500 ಪೌಂಡ್‌ಗೆ 12 ಎಕರೆ ನಿವೇಶನವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ ಐಸಲ್ ರಿಚರ್ಡ್ಸ್ ತಂದೆ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಮಕಾಸ್ಕಿ ಈ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 34 ಮಂದಿ ಮಾಲೀಕರ ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಬಂಗಲೆಗಳಿದ್ದು, ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವ ಸಂದರ್ಶಕರಿಗೆ 24 ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳು ಎರಡು ಬೆಡ್ ರೂಂ ಮನೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ, ನೀರು ಮತ್ತು ಒಳಚರಂಡಿ ಮುಂತಾದ ಆತ್ಮಾಧುನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಬ್ ಹೌಸ್ ಇದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಡಿಸ್ಕೋ, ಕ್ಯಾರಿಯೋಕೆ ಸೆಷನ್‌ಗಳು, ರಸಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಪೂಲ್ ಪಂದ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳು ಸಹಿರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಲು ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಇತರರಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಗ್ನರಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮವಿದೆ. ಇಸಲ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಇಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಎಲ್ಲರೂ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಆರೈಕಾಳಿಕ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಆಧುನಿಕತೆಯು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ಮಾನವ ಮೈಪೂರ್ತಿ ಮುಚ್ಚುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಇಂದು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೈ ಮುಚ್ಚುವ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಸಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಒಲೂಫ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆತ್ತಲಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅಚ್ಚರಿ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲದ ವಿಚಾರ.

ಯುವ ಸಂಸತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಬಸವನ ಬಾಗೇವಾಡಿ: ಪಟ್ಟಣದ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅ.4 ರಂದು ಬಸವ ಭವನದಲ್ಲಿ ಜರಗಿದ ಬಸವನ ಬಾಗೇವಾಡಿ ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದ "ಯುವ ಸಂಸತ್ತು" ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರದರ್ಶನ ತೋರಿದ 34 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅ.8 ರಂದು ಅಂತಿಮ ಹಂತದ "ಯುಥ್ ಪಾಲಿಮೆಂಟ್" ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ರಾಜ್ಯಾತ್ಮಾ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಡಾ. ಹೆಚ್.ಎಂ. ನಾಟೀಕಾರ, ಪ್ರೊ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಶಹಿಯುಲ್ಲಾ & ಪ್ರೊ. ನಂದಪ್ಪ ಬಿರಾದಾರ ಇವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಯುವ ಸಂಸತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಡಾ. ನೀಲಪ್ಪ ಹೊಸಮನಿ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಬೋಧಕ-ಬೋಧಕೀತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಅಭಿನಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನೆಲಮೂಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಜ್ಯ ಯುವ ಗೋಷ್ಠಿ ಸಂಪನ್ನ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ವಿಜಯಪುರ: ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ತಾಯಿದೇರು ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ. ಅದು ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜಮಾರ್ಗ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಯುವಕರ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಅತ್ಯಂತ ಖುಷಿ ತಂದಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರೊ.ಸುಮಾ ಸಾವಂತ್ ಹೇಳಿದರು. ಭಾನುವಾರ ನಗರದ ಭಾವಸಾರ ಕ್ಷೇತ್ರೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭವನ ಆನಂದ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಲ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಅಂಗೀಕರಣ ನೆಲಮೂಲ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಚರಿತ್ರೆ, ತಾತ್ವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಯುವ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಮಾರೋಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ ಎಸ್.ಜಿ. ಕೋಟೆ ಅವರು, ಯುವ ಜನತೆ ಧ್ವನಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು. ಅಖಿಲ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ನೈಜ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ ನ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಣಿ ಸದಸ್ಯ ಬಲವಂತ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಶ್ರೀಮತಿಮಾಯಾಬಾಲಚಂದ್ರ ಅತಿಥಿಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರು. ಯುವಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದ 15 ಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ನೆಲಮೂಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದರು. ನಿರೂಪಣೆ ರಾಮು, ಸ್ವಾಗತ ಮಯೂರ ತಿಗೊಳಕರ, ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಅಭಾಸಾಪ ಜಿಲ್ಲಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿವೇಕ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ವಂದೇ ಮಾತರಂ ಗೀತೆಯನ್ನು ಬಲವಂತ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಡಾ. ರಾಮುಲ್ ಮರಳಿ, ಶ್ರೀರಂಗ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ನಾರಾಯಣ ಶೇವರ್, ಗಣೇಶ ಅಡಿಗ, ಸುಕಾಂತ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಶಿವಶರಣ ಗೋಡ್ಡಾಲ್, ಶ್ರೀರಂಜನಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಅಶೋಕ ರಾಯ್ಕರ್, ಚಂದ್ರಿಕಾ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಶ್ರೀರಂಗ ಪುರಾಣಿಕ, ಮಾಧುರಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಭಾರತಿ ಗೋಡ್ಡೆ, ಚಿದಂಬರ ಪಾಟೀಲ, ಪ್ರಿಯಾ ಹರಿದಾಸ, ಅನಿಲ ಬೆಳಂದಗಿ, ಶಂಕರ ಮಳ್ಳಿ, ಸುಭಾಷ ಕನ್ನೂರ, ಸುಭಾಷ ಯಾದವಾಡ ಸೇರಿ ಅನೇಕರು ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಗದಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಂ.ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಸರೋಜಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣ ದಂಪತಿಗಳ ಸ್ಮರಣೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಸ್ಮರಣೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೀಪ :ಡಾ.ಆಲೂರ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಗದಗ: ಲಿಂ.ಶರಣ ಸರೋಜಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಅಂ.ರುದ್ರಪ್ಪ ಶಂಕರಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣ ಇವರು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರಲ್ಲ; ಸಂಸ್ಕಾರ, ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮಾಜಮುಖಿ ಚಿಂತನೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಆದರ್ಶ ಹಾಗೂ ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆದ ಆದ-ರ್ಶ ಜೀವಿಗಳು. ಅವರ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಹೆಚ್ಚುಗುರುತುಗಳು ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕೊಡಗು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕುಲಪತಿ ಡಾ.ಅಶೋಕ ಆಲೂರ ಹೇಳಿದರು.

ಅ.04 ರಂದು ನಗರದ ಹುಡ್ಕೋ ಬಡಾವಣೆಯ ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ, ಬಸವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಕೇಂದ್ರ, ರಾಮದುರ್ಗ ಹಾಗೂ ವಚನ ಪಿತಾಮಹ ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ವೇದಿಕೆಯ ಅಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲಿಂ.ಪಟ್ಟಣ ದಂಪತಿಯ ಸ್ಮರಣೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಇದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಮರಣೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿರದೆ, ಹಿರಿಯರ ಬದುಕಿನ ಆದ-ರ್ಶಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನದ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ ಅಪೂರ್ವ ಶರಣ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಡಾ.ಆಲೂರ ಬಣ್ಣಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಸಚೇತಕರು ಹಾಗೂ ರಾಮದುರ್ಗ ಶಾಸಕ ಅಶೋಕ ಪಟ್ಟಣ ಅವರು ಉದ್ಘಾಟನಾ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಪರಂಪರೆ, ಮಮತೆ, ತತ್ವವೈಜ್ಞ್ಯ, ಸಮಾಜಮುಖಿ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಭಾವುಕರಾಗಿ ಮೆಲುಕು

ಬಸವ ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಗದಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಘಟಕದ ಉದ್ಘಾಟನೆ
ಸ್ಮರಣೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಸವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಕೇಂದ್ರ, ಪುಣೆಯ ಗದಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಘಟಕದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯೂ ನೆರವೇರಿತು. ಡಾ. ಅಶೋಕ ಆಲೂರ ಅವರು ನೂತನ ಜಿಲ್ಲಾ ಘಟಕದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣವಚನ ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಹಾಕಿದರು. ಬಸವಾದಿ ಶರಣರ ಅಮೂಲ್ಯ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಶಾಂತಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಮಠ, ಬೈರನಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ತೋಂಟದಾಯ್‌ಮಠ, ಶಿರೋಳ ಇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ, ಚಿಂತನೆ,

ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಗೌರವ ನಮನ
ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಹಾನ್ ಸೇವಕರಾದ ಡಾ. ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಅವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಶರಣಿ ಸುಜಾತಾ ಹಳಕಟ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹಳಕಟ್ಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸುಂದರ ಸಂಗಮವಾಗಿತ್ತು. ಮಗಳು ಆಶಾತಾಯಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಪ್ರೊ. ರವೀಂದ್ರ ಪಟ್ಟಣ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಡಾ.ಶಶಿಕಾಂತ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ

'ಬಸವ ಗುರು' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ
ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಅಶೋಕ ಆಲೂರ, ಡಾ. ವೀಣಾ ಯಲಿಗಾರ, ಡಾ. ದಾನಮ್ಮ ರುಳಕಿ, ಅಪ್ಪಾಸಾಹೇಬ ತುಪ್ಪದ, ಡಾ. ಶಾರದಾಮಣಿ ಹುನತಾಳ, ಜಿ.ಎಂ. ಹಡಗಿನಾಳ ಹಾಗೂ ಶರಣಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಎಸ್. ಕೊಟಗಿ ಅವರಿಗೆ "ಬಸವ ಗುರು" ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರ ಪರವಾಗಿ ಡಾ. ವೀಣಾ ಯಲಿಗಾರ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿ, ಧನ್ಯತಾಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಕಪ್ಪತಗುಡ್ಡದ ನಂದೀಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶರಣಶಂಕರಕುಪ್ಪಸ್ವನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಡಾ. ಎಸ್.ಸಿ. ಜವಡಿ, ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಬಟ್ಟೂರ, ಪ್ರೊ. ಶಾರದಮ್ಮ ಪಾಟೀಲ, ಶರಣಿ ಆಕಾಲತಾ ಸೊಗಲರ, ಡಾ. ಶಿಲ್ಪಾ ಪವಾಡಶೆಟ್ಟರ ಹಾಗೂ ಶಾಸನತಜ್ಞ ಹಿರಿಯ

ಸಂತೋಧಕಿ ಪ್ರೊ. ಹನುಮಾಕ್ಷಿ ಗೋಗಿ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲಿದ್ದರು. ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಸರೋಜಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣ ದಂಪತಿಗಳ ಸ್ಮರಣೋತ್ಸವವನ್ನು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಡಾ. ಶಶಿಕಾಂತ ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಪ್ರೊ. ರವೀಂದ್ರ ಪಟ್ಟಣ ಅವರು ಆಚರಿಸಿದ ರೀತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಾದರಿಯಾಯಿತು.

ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಆಗಬಾರದು!

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬಹುತೇಕ ಯುದ್ಧಗಳು ಹೊರಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅವು ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅನುಮಾನ, ಒಂದು ತಪ್ಪು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಒಂದು ಕಠಿಣ ಮಾತು, ಒಂದು ಅಹಂಕಾರ ಇವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಗೋಡೆಗಳು ಎತ್ತರವಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಹತ್ತಿರದವರು ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಹೋದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಠಗಳಿವೆ. ನಳಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಭಾರತದ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ

ವೈಭವ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪರಿಣಿತ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ದೂರದ ಪರ್ಷಿಯಾ, ಚೀನಾ, ಬರ್ಮಾದಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಪಾರ ಗ್ರಂಥ-ಸಂಪತ್ತು ನಳಿಂದ ಕೇವಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅದು ಜ್ಞಾನದ ಮಹಾಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ತಗುಲಿದಾಗ ಕೇವಲ ಕಟ್ಟಡವೊಂದು ಸುಡಲಿಲ್ಲ; ಭಾರತದ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಧ್ಯಾಯವೇ ಭಸ್ಮವಾಯಿತು. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪುಟಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಸುಟ್ಟಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅಂತಹ ವಿನಾಶದ ಹಿಂದೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಷದ ಬೆಂಕಿ ಹೊರಗಿನ ಬೆಂಕಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ; ಒಳಗಿನ ದ್ವೇಷದ ಬೆಂಕಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಬೆಂಕಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಷದ ಬೆಂಕಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಾನಕ. ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಸತ್ಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ನೂರು ಮಕ್ಕಳು. ಪಾಂಡವರೂ ಅವನ

ಕುಟುಂಬದವರೇ. ಒಂದೇ ವಂಶ, ಒಂದೇ ರಕ್ತದ ಸಂಬಂಧ. ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮಪರೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ “ಇವರು ಬೇರೆ, ಅವರು ಬೇರೆ” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಡುವೆ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಹಂಕಾರ, ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷ ಆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದವು. ಕೊನೆಗೆ ಬಂಧುಗಳೇ ಪರಸ್ಪರ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತರು. ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವಾಯಿತು. ಮಹಾಭಾರತದ ಈ ಕಥೆ ಹಳೆಯದಾದರೂ ಅದರ ಪಾಠ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿದಿನ ಹೊಸದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬಿರುಕು ಬಿಡುತ್ತಿವೆ. ಆಸ್ತಿ, ಹಣ, ಅಧಿಕಾರ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಮಾತಿನ ತಪ್ಪು, ಸಣ್ಣಮನಸ್ತಾಪಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ವರ್ಷಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೀರು ತುಂಬಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿರನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನಾವು ನೋತಾಗ “ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನಾವು ತಪ್ಪಿದಾಗ ದ್ವೇಷದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೂರ ಹೋಗದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಿದಾರಿಗೆ ತರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರೇ ಬದುಕಿನ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು.

ಅಪರಿಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬದುಕು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ಸಮಯದ ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮನೆ ಉಳಿದರೂ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಆತ್ಮೀಯತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸಾರವೆಂದ ಮೇಲೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬರಲೇಬೇಕು. ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಒಂದೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾತುಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ದಾರಿಗಳೂ ಬೇರೆ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಸಂಬಂಧಮುಖ್ಯವಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಮನೆಬೇರೆ ಆಗಬಹುದು; ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆ ಆಗಬಾರದು. ಮಾತು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು; ಮನುಷ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಾರದು. ದೂರವಿರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು; ದ್ವೇಷ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಕಸಬರಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡ್ಡಿಯೂ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡ್ಡಿಗಿ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಯೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದಾಗ ಕಸವನ್ನು ಗುಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅದು ಕಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಿಂತಾಗ ಕುಟುಂಬ ಶಕ್ತಿ; ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಕುಟುಂಬ ಆಶ್ರಯ. ಸಂಬಂಧಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಉಳಿದಾಗಲೇ ಮನೆಗೆ ಮನೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ನಾವು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಬಹಳ ಹಣ ಬಿರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಗಳು, ವಿಶಾಲ ಅಡುಗೆಮನೆ, ಓಪನ್ ಕಿಚನ್, ಸುಂದರ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು, ವಿವಿಧ ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಂಬಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮನೆ ಸುಂದರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಸೌಂದರ್ಯ ಅಪೂರ್ಣ. ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಇದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಕಟ್ಟಡ. ಊಟದ ಮೇಜು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಸುತ್ತ ಕುಟುಂಬದವರು ಕೂತು ನಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಮೇಜಿನ ಸೌಂದರ್ಯವೇನು? ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳು ಬದಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ನಗು ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನಗುವೇ ಮನೆಯ ನಿಜವಾದ ಅಲಂಕಾರ.

ಇಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದರೆ, ಮನೆಗಳು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಂಪರ್ಕಗೊಂಡಿವೆ; ಆದರೆ ಮನಸ್ಸುಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ನಾಲ್ಕು ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತುಕತೆಗೆ ಸಮಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪರದೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸಮಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಸಂಪರ್ಕವಲ್ಲ; ಆತ್ಮೀಯತೆ. ಘಾ-ಈ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವರ್ಷಗಳ ದೂರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಆದ-ರೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಸಂಬಂಧಗಳ ನೆಲೆ ನಂಬಿಕೆ. ನಂಬಿಕೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಮೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ ಉಳಿದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸಣ್ಣ ಜಗಳ ಬಂದರೂ ಅದು ಯುದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದರೂ ಅದು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮಾಯಣವೂ ನಮಗೆ ಇದೇ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ರಾವಣನಿಗೆ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಸಂಪತ್ತು ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಮ್ಮ ವಿಭೀಷಣ ಅವನಿಂದ ದೂರವಾದ. ರಾಮನ ಬಳಿ ಲಂಕೆಯಂತಹ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ

ಇರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಹನುಮಂತನಂತಹ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸಹಾಯಕನಿದ್ದ. ಸುಗ್ರೀವನಂತಹ ಸೈಹಿತನಿದ್ದ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹೃದಯಗಳೇ ಮುಖ್ಯ. ಸುಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿರನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನಾವು ನೋತಾಗ “ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನಾವು ತಪ್ಪಿದಾಗ ದ್ವೇಷದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಿದಾರಿಗೆ ತರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರೇ ಬದುಕಿನ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧಗಳಿರುವ ಮನೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ಮಾತು ದೇವರ ಭಕ್ತಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಶುಭದ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತೇವೆ, ಹೂವು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ, ನೈವೇದ್ಯ ಇಡುತ್ತೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಹೊರಗಿನ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲ; ಒಳಗಿನ ಭಾವನೆ. ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನಿಗೆ ನಾವು ಸುರಿಸುವ ಕೆಲವು ಕೊಡ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯೇನು? ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶುಭದ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನ ಅಗತ್ಯವೇನು? ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ನಾವು ಇಡುವ ನೈವೇದ್ಯದ ಕೊರತೆಯೇನು?

ದೇವರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ದೊಡ್ಡ ನೈವೇದ್ಯವೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೃದಯ. ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಹೂವೆಂದರೆ ಕರುಣೆ. ಹಚ್ಚುವ ದೊಡ್ಡ ದೀಪವೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯತನ. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ಗೌರವದಿಂದ ತಲೆಬಾಗುವುದು, ದೇವ-ರಿಗೆ ಹೂ ಅರ್ಪಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ನೀಡುವುದು, ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಇಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಸಿದವನಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡುವುದು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಯ ಬದುಕಿನ ರೂಪಗಳೇ.

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆಯೋ, ಕರುಣೆ ಇದೆಯೋ, ಕ್ಷಮೆ ಇದೆಯೋ, ಮಾನವೀಯತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರ ವಾಸ. ಆದ್ದ-

ರಿಂದಮನೆದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ; ಹೃದಯದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ; ಆತ್ಮೀಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಗೋಡೆಗಳು ಎತ್ತರವಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ; ಸಂಬಂಧಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ; ಸಂತೋಷ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಉಳಿಯಬಹುದು, ಆದ-ರೆ ನಾವು ಅದರೊಳಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಉಳಿಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ನಾವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಫಲಕ ಉಳಿಯಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೈನಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿಯುವುದು ನಾವು ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ

ಫೋರ್ಬಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಪ್ರಥಮ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ಬೀಳಗಿ: ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ತಾಲೂಕಿನ ಗರಡದನ್ನಿ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಾಲೂಕಿನ ಮುಂಡಗನೂರ ಸರಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಫೋರ್ಬಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜೇತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಎಸ್ ಡಿ ಎಂ ಸಿ ಯವರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅಭಿನಂದನೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಬಿ ಎಸ್ ಪಾಟೀಲ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡಿಸಿಎಂ ಡಾ. ಜಿ.ಪರಮೇಶ್ವರ ಜಿಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾಸ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ವಿಜಯಪುರ: ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಡಾ. ಜಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಅವರು ಅ.8 ಹಾಗೂ 9ರಂದು ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿದ್ದಾರೆ. ಅ.8ರಂದು ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆಗೆ ರಾಯಚೂರಿನ ಹಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಟು, ರಾತ್ರಿ 10ಗಂಟೆಗೆ ವಿಜಯಪುರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಅ.9ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ಗಂಟೆಯಿಂದ ವಿಜಯಪುರ ಮತ್ತು ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ

ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಳಿಕ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2 ಗಂಟೆಗೆ ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕು-ರಿತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಭೆ ನಡೆಸಲಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3.30ಕ್ಕೆ ವಿಜಯಪುರದಿಂದ ರಸ್ತೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ತೆರಳಲಿರುವ ಅವರು, ರಾತ್ರಿ 8.25ರ ವಿಮಾನದ ಮೂಲಕ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಕಟಣೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅ.9ರಂದು ಮೀನುಮರಿ ಮಾರಾಟ

■ ಉದಯರಶ್ಮಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

ವಿಜಯಪುರ: ಭೂತನಾಳದ ಮೀನು ಗಾರಿಕೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅ.9ರಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಂಡೆ ಮೀನು ಮರಿಗಳನ್ನು ತಲಾರಂತೆಮಾರಾಟಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತರು ಇದರ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳು

ವಂತೆಯೂ, ಮೀನುಮರಿ ಖರೀದಿಸು ವವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆ ಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ತರಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಗೆ 9945959704, 99007 76205, 9480518679 ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಸೆಬಹುದು ಎಂದು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಪ್ರಕಟಣೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತಾರಾನಗರ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಉಪಟಳ: ಪೊಲೀಸ್ ಗಸ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮನವಿ

ಜೀವರ್ಗ:ಪಟ್ಟಣದ ತಾರಾನಗರ ಹಾಗೂ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳರ ಉಪಟಳ ಮಿತಿಮೀರಿದ್ದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಭಯ ಹಾಗೂ ಆತಂಕದ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸರಣಿ ಕಳ್ಳತನ ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳತನದ ವಿಫಲ ಯತ್ನಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತಿವೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಅಲಾಪದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 10 ರಿಂದ 12 ಬಾರಿ ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ಕೈಚಳಕ ತೋರಿಸಿರುವುದು ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಂಗಾಲಾಗಿಸಿದೆ. ಕಳ್ಳರ ಹಾವಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಬಡಾವಣೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸದಂತಾಗಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಲು ಜನರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೆದರುವಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಸರಣಿ ಕಳ್ಳತನ ಹಾಗೂ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಕಡಿಹಾಣೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿ, ತಾರಾನಗರ ಮತ್ತು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ನಿಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಜೀವರ್ಗ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಜಂಟಿ ಮನವಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕರ ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯು ತಕ್ಷಣವೇ ಸೂಕ್ತ ಹಾಗೂ ಬಿಗಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿವಾಸಿಗಳು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಬಡಾವಣೆಗಳ ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಷಣವೇ ‘ಡೈರಿ ಪಾಯಿಂಟ್’ (Di-

ary Point) ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಗಸ್ತು ಪಡೆಯ (Night Patrolling) ಸಂಚಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ‘ಸಂಚಾರಿ ಬಿಚ್ ಪುಸ್ತಕ’ (Beat Book) ಇಟ್ಟು, ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಬೇಕು, ಸರಣಿ ಕಳ್ಳತನದ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಬಂಧಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕು, ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ

ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಗರಿಕರು ಆಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವಕೀಲರಾದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸೂಗೂರು, ಅಣವೀರ ಗದಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ, ಸಿದ್ದು ಪೂಜಾರಿ, ವೀರೇಶ ಹಳ್ಳಿ, ಅನಿಲ್ ಯಾಳವಾರ್, ಸಿದ್ದು ಯಾಳವಾರ್, ಈರಣ್ಣ ನರಬೋಳಿ, ಸಕ್ಕಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿ, ವೀರೇಶ ಹಿರೇಮಠ, ನಾಗರಾಜ ವಿ.ಟಿ, ರಾಜು ಮುದ್ದಡಗಿ ಸೇ-ರಿದಂತೆ ಬಡಾವಣೆಯ ಹಲವಾರು ಪ್ರಮುಖ ನಾಗರಿಕರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಸತ್ಯ, ಸರಳತೆ, ಅಹಿಂಸೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು

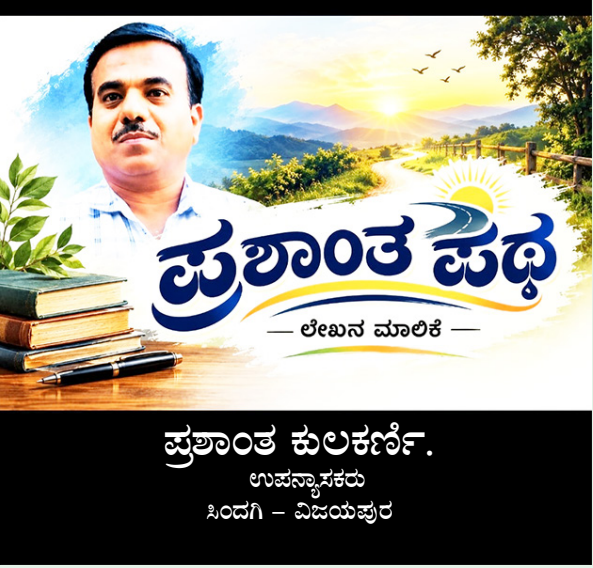
ಕಲಬುರಗಿ : ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕ, ಸತ್ಯ, ಸರಳತೆ, ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅವರ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ತತ್ವಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಶರಣಬಸವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರತಿರೋಧ್ಯಮ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಟಿ.ಪಿ. ಶಿವಾನಂದನ್ ಹೇಳಿದರು.

ನಗರದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಕಲಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರವಿವಾರ ಗಾಂಧಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದ ವತಿಯಿಂದ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಸತ್ಯಾಹತ್ ಮತ್ತು

ಅಹಿಂಸೆ ಅವರ ಹೋರಾಟದ ಪ್ರಮುಖ ಅಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅಸಹಕಾರ ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ ಚಳವಳಿ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಜನರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದರು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸ್ವದೇಶಿ ಮತ್ತು ಖಾದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ದುಡಿದು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದರು. ಗಾಂಧೀ-ಜಿಯವರ ಆದರ್ಶಗಳು, ಅವರ ತೋ-ರಿದ ದಾರಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆದ-

ರ್ಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆವಹಿಸಿದ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಡಾ.ಸುರೇಶ್‌ಕುಮಾರ ನಂದಗಾಂವಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಪೂಜ್ಯ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ

ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ನೆನಪು ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಾತು ತಪ್ಪಿದರೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಿದರೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕು. ದೂರವಾದವರನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಬಂಧಗಳು ಕಳೆದುಹೋದ ಮೇಲೆ ಮರಳಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು. ನಿನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಕೆಲವರು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನಾವು ಯಾರ ಜೊತೆ

ಇರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು? ಗೆದ್ದರೂ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಗೆಲುವಿಗಿಂತ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದುಕು ಎಷ್ಟೋ ಸುಂದರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಕು “ನಾನು” ಎನ್ನುವ ಪದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ; “ನಾವು” ಎನ್ನುವ ಪದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ. “ನನ್ನದು” ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ “ನಮ್ಮದು” ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಲಿ. ಅಹಂಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಲಿ; ಪ್ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ. ಆಗ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಉಷ್ಣತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾತುಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸಿಹಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಊಟಕ್ಕೂ ಒಂದು ರುಚಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿಗೂ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಗೆ ಮನೆ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ನಮ್ಮ ನೋವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯಗಳು. ನಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು, ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ನಗುವವರು, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವವರು. ಅಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನವಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮದಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಿದ್ದರೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದರೂ ತುಂಬಿದ ಬದುಕಿರುತ್ತದೆ.

ಮನೆ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರಲಿ; ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಬಾರದು. ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇರಲಿ; ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿರಬಾರದು. ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿ; ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ನೆಲೆ ಸಿಗಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತು ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಅಲ್ಲ ನಾವು ಕಾಪಾಡಿದ ಸಂಬಂಧಗಳು. ನಾವು ಗಳಿಸಿದ ಹಣವಲ್ಲ ನಾವು ಹಂಚಿದ ಪ್ರೀತಿ. ನಾವು ಪಡೆದ ಗೌರವವಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ನೆನಪು ಯಾರಾದರೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಒಂದು ಹನಿ ಕಣ್ಣೀರು. ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿ.

